

«Zakaj pa vas ni bilo tam, tisto jutro, da bi se bili tako postavili in nam branili iz jarkov, a? — Tam bi vam ne bilo treba pretiti z gorjačo in pisarji. V miru in z nabasanimi želodci, kajpada, tako znate, strahopetci hudičevi!»

Pljunil je tja pred čuvaja in odklecal na cesto. .

GUSTAV STRNIŠA:

KOZMOPOLITIČNA.

Ozvezdje svetlo — jasno pojmovanje
najvišjih sil zamišljenih svetov;
in lune sij — iskanje
blestečih smotrov sred mrakov —

Sanjavi Mars kot hladen kip sameva,
ovija se v oblakov lahni šal,
kot skozi sito na zemljico seva —
v megli nejasnosti idej kristal —

Razgaljena je Venera, blesteča
v pohotni strasti duši se smeji —
strast, v globočini tajni plameneča
poraja čarovite sni.

Razkošnih zvezd zamišljena obzorja —
fosforna so morja,
in v njih se koplje volja praduha —
spreminja z dnem v modrino se neba —

In sfera svetla v duše močne seva
njegovo tajno razodeva:
v najvišjo harmonijo veže svet
in zemlja in vesoljstvo je — poet —

